

Občianske noviny

HLAS

Trenčianske Stankovce

03/2016

hlas.stankovce@gmail.com

Štyri ročné obdobia

Pozriem sa z okna a je mi jasné, že zima už odišla, onedlho aj jar. Všetko je krásne sfarbené, stromy odkvitli a kvety pestrofarebne zakvitli. Slnko aj cez okennú tabuľu krásne hreje a štekli. Nutká vybehnúť von, len v krátkom tričku, sadnúť si na schody a opaľovať sa celú večnosť. Dni sa predlžujú, noci skracujú... ved' kto by spal, keď to vonku „žije“?!?

Podobné zmeny prebiehajú každoročne na celej našej zemskej pologuli. Samozrejme, rovnaké sa dejú aj na južnej, u protinožcov, s tým rozdielom, že tam sa ovzdušie ochladzuje a príroda prechádza do spánkového režimu. Väčšinu z nás nenapadne rozmyšľať o tom, prečo vôbec dochádza k zmene ročných období. Najčastejšou, a zároveň však chybnou je predstava, že výmeny ročných období súvisia so vzdialenosťou Zeme od Slnka. To tak však nie je. Príčinou je uhol, pod akým je os našej planéty naklonená k Slnku.

Ak by nebola os pod uhlom, ale bola v nemennej polohe, život na väčšine planéty by nebol možný z dôvodu extrémnych teplôt. V prípade naklonenia osi na celých 90 stupňov, by na jednom z pólov neprestajne svietilo slnko a na druhom by bola tma ako o polnoci.

Ak by Zem obiehala okolo Slnka ktorýmkoľvek z týchto dvoch opisných spôsobov, vôbec by neexistovali ročné obdobia. Našťastie ich máme, za čo vďačíme tomu, že os našej planéty je naklonená k Slnku v uhle približne 22,5 stupňa od predpokladanej vertikálnej polohy.

Ludia sú v povahách nesmierne rozdielni a preto je fajn, že počas roka sa vystriedajú všetky štyri obdobia a každý si môže určiť, ktoré je pre neho najobľúbenejšie. Pre mňa je to leto, a pre vás?

Monika Pevná

Tankové dni Laugaricio - 4. ročník

Toto podujatie sa stáva najmasovejším v našej obci. Z roka na rok nabera na sile. Po veľmi úspešnom minulom ročníku sa koná v katastri našej obce opäť v dňoch 1. - 2. júla 2016. Tak, ako pred rokom, tak aj teraz vám poskytneme informácie k tejto show, ktorá bude zasa o čosi väčšia a o čosi iná. Bude v nej cítiť históriu vojenstva od obdobia Rímskej ríše až po súčasnosť. Po prvý krát budú môcť návštevníci vidieť aj veľký „napoleonský tábor“, ale aj mobilnú nemocnicu podobnú tej zo známeho seriálu M.A.S.H.

Okrem veľkého počtu rôznej bojovej techniky bude na Tankových dňoch aj absolútna premiéra repliky nemeckého tanku z 1. svetovej vojny A7V. Všetky podrobnosti vrátane programu nájdete na www.tanklaugaricio.sk. My vám však prinášame na týchto stránkach čosi viac, ako nájdete na oficiálnej stránke a to **príhovor hlavného organizátora Mária Simeona** k občanom Trenčianskych Stankoviec:

„V prvom rade sa chcem poďakovať občanom Trenčianskych Stankoviec a Krivosúd - Bodovky za mimoriadnu trpezlivosť počas minulých ročníkov. Snažíme sa vymyslieť spôsoby, ako čo najmenej zaťažiť infraštruktúru oboch obcí od hlavného náporu divákov. Preto sme napríklad minulý rok zaviedli východ z podujatia smerom k obci Krivosúd - Bodovka. V hlave však nosíme myšlienku vytvoriť most z hlavnej cesty priamo ku štadiónu a pevne verím, že so silnejúcim menom Tankových dní sa to raz s pomocou **Ozbrojených síl SR** podarí. Teraz sa však zatiaľ o tom komunikuje iba v teoretickej rovine. V každom prípade týmto smerom sa budú naše snahy určite uberať, nakoľko sme presvedčení, že takýto most by bol prínosom pre celú obec **Trenčianske Stankovce**.

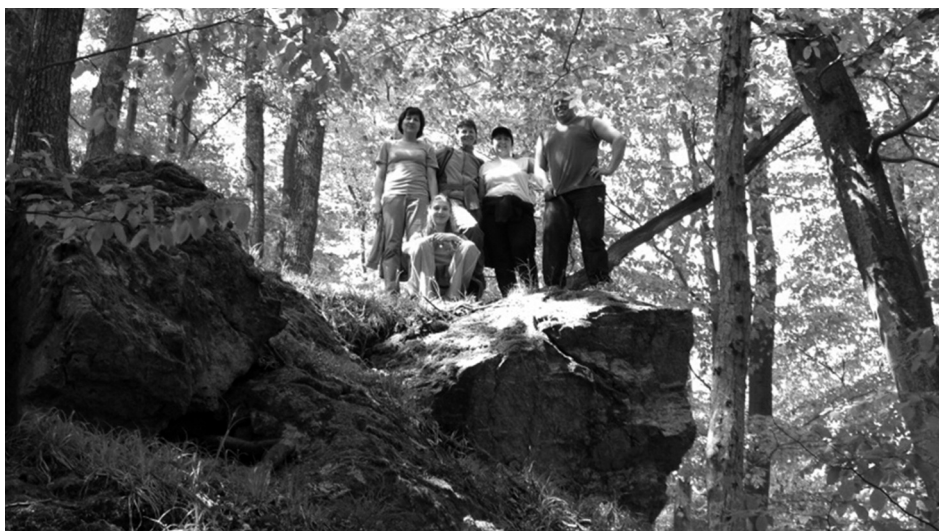
Čo sa týka obmedzení, očakávame hlavný nápor vozidiel dňa 2. júla 2016 od ranných hodín až do poobedia na úseku od čističky odpadových vôd až po hlavnú cestu. Tanky začneme naväzovať od soboty 25. júna a všetko bude odsunuté najneskôr 4. júla. Počas týchto dní je možné, že na tomto úseku sa stretnete s plne naloženým kamiónom, ktorý preváža potrebnú techniku. Preto chcem ešte raz poprosiť občanov o mimoriadnu trpezlivosť a najmä opatrnosť. Ako sa **Tankové dni** vyvíjajú, požiadavky nás a divákov sa stále zvyšujú, čiže by som uvítal aj pomoc zo strany obyvateľov Trenčianskych Stankoviec alebo okolitých obcí. Išlo by najmä o pomoc pri koordinácii dopravy. V prípade záujmu ma kontaktujte na: marian@simeon.sk. Taktiež som sa zaoberal otázkou ako sa vám, občania, odvdčiť za ústretovosť a trpezlivosť. Jednou z možností je zvýhodnené vstupné pre obyvateľov Stankoviec a Bodovky. No momentálne nie je na túto možnosť priestor, ale do budúcnosti bude z mojej strany snaha toto zrealizovať.

Ďakujeme v mene redakcie **HLASu** za slová k občanom hlavnému organizátorovi, pánovi Simeonovi a veríme, že akcia sa uskutoční bez väčších problémov a nedorozumení.

Radovan Siva

A u nás by to išlo?

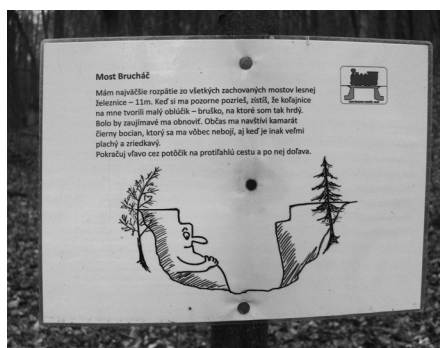
Zaujalo nás

Ked' som sa do Stankoviec pred 13 rokmi prisťahoval, vždy, keď to bolo možné, išiel som nabrat' energiu a zregenerovať sa do najbližších hôr. Predsa len ráz krajiny v Dolnej Súči je kopcovitý, celá obec je nimi obklopená a domy až na pár ulíc okolo potoka sú v nich zasadené. Stankovská rovina ma tu zo začiatku ubíjala. Predtým som to mal do lesa na skok, prvý kopec s výhľadom na celú dedinu za 10 minút chôdze a na majestátny vrch Krasín s výhľadom na Martinské Hole, Vršatec, Trenčiansky hrad, dominantný Inovec niečo cez pol hodinu.

Vtedy pre mňa cudzie hory v Stankovciach som spoznával postupne, so svokrom potulkami na hubách, sa na mňa lepili prvé názvy: **Stanova skala, Vlčie jamy, Čierny vrch, Belice** a v neposlednom rade **Háj**, z ktorého je výhľad na Považie a moje rodné Biele Karpaty s Krasínom. Postupne som sa odvažoval púšťať sa ďalej a hlbšie do lesa, ponachádzal som nádherné miesta, o ktorých si trúfam povedať - väčšina Stankovčanov ani netuší. Neoznačené chodníky, často križované inými, o ktorých som nemal tušenia kam vedú, mi nedali spávať. Sedenie nad satelitnými fotkami a mapami mi dosť pomáhali v určovaní ich presnejšej polohy a smere, následné prieskumné vychádzky ma nadchýnali viac a viac a rozmanitosť a mohutnosť stankovských hôr vo mne zanechávali čoraz väčší údiv a rešpekt. Rešpekt hlavne po jednej výprave, keď som zišiel z cesty na Inovec smerom popod Komorovského lúku a následným blúdením s bicyklom na chrbte zdolávajúc doteraz pre mňa neznámy kopec, na ktorom ma chytila tma. Pri polhodinovom zostupe prudkým kopcom pomedzi stromy po starej, rokmi nepoužívanej ceste zapadanej lístím, nasledoval nevyhnutný pád našťastie bez zranenia a s minimálnou škodou na bicykli. Nevedel som, kde som, kde vyjdem, nebodaj v Jastrabí, Turnej alebo idem dobre? Po chvíli som vyšiel na rúbanisko s našťastie známou budú, ocitol som sa vo **Vlčích jamách**. Povedal som si fantázia a s pocitom rovnajúcim sa výhre v športke som sa pustil po ceste popri Sedličanke domov. Ako

sa hovorí, všetko zlé je na niečo dobré a od tohto zážitku už tak hlboko do lesa bez ohňa a poriadneho noža nejdem!

Každá túra a aj najkratšia prechádzka mi časom nedala spávať, niečo mi stále chýbalo, niečo vo mne chcelo povedať pár slov a ja som nevedel aké. Potom to prišlo. Pri prejazde **Hájom** v najvyššom bode na odbočke na **Beťlehem** a pohľadom na rodný Krasín mi ako sa vraví „*bliklo*“. Značené chodníky, informačné a náučné tabule! Bingo, prečo nie aj u nás v Stankovciach, veď aj my máme čo ukázať! Hlavou mi zrazu prechádzal nekončiaci tok myšlienok. V Súči to išlo, v Turnej na Patlikovej to tiež majú, cesta na Inovec je tiež značená aj s križovatkami chodníkov, Kálnický cykloklub si to zobral z druhej strany a označil Inovec vrátane hrebeňa smerom na juh.

Samozrejme najťažšie bývajú prvé kroky, ale skúsil som. Po kontaktovaní kamaráta **Fera Hamaja**, jedného z tých čo majú náučný chodník v Dolnej Súči na svedomí, som si s ním

dohodol stretnutie s podrobnejším prechodom turisticko-náučným chodníkom na Krasín. Po trojhodinovej túre, nabitý novými informáciami som si s hlbokým nádychom povedal, že do toho idem. Áno, v Súči už stavali na existujúcej trase, ale z nej zostalo po 20 rokoch už len torzo. Navyiac im situáciu komplikuje zaradenie územia do určitého pásma ochrany prírody, tým pádom „*boj*“ s úradníkmi všetkého druhu (pamiatkový ústav, životné prostredie, CHKO...) Pustili sa do toho a výsledok je po pár rokoch fantastický a to ešte zďaleka nie sú u konca. Objavy nových prameňov a studničiek, opravy tých starých, vyčistenie hradného brala s ruinami hradu zničeného pred 450 rokmi, na ktorom stál už les, nové vyhlídkové miesta, náučné tabule, doma robené smerníky, napokon každý, kto si nájde chvíľu času sa o tom môže presvedčiť sám.

Prvé nápady, plány, prvý tím, prvé problémy sú už za nami, áno už nie som v tom sám, po kontaktovaní kamarátov, o ktorých som si myslel, že by ich to mohlo zaujímať sme už momentálne vo veci štyria. Pridal sa **Štefan Šmatlák**, ktorý má stankovské hory pod palcom, kamaráti **Maťo Janíček** a **Janko Švorec**, oslovili sme už ďalších, s cennými informáciami pomáhajú chalani z novín **HLAS**. Máme pred sebou dlhú cestu, rátame s tým, že dokedy osadíme prvú tabuľu, prvý smerník, prvú značku, môže v klúde ubehnúť rok-dva... Treba kontaktovať majiteľov pozemkov, urbaniaty, pána starostu, riaditeľku školy, bez ich pomoci to bude ťažké, prakticky nereálne. Treba vyriešiť mnohé problémy, nelegálne skládky za obcou, nemá zmysel lákať ľudí do prírody, keď im celý dojem skazí ku koncu pohľad na smetisko, samozrejme financie. Ale prvotné náklady na začiatok by mali byť minimálne, tabule spravíme tak povediac doma „*na kolene*“, terén mapujeme, prvé zaujímavé miesta máme vytipované. Všetko sa dá, len treba chcieť a začať a my ideme do toho.

Tomáš Sliva

Kynológia v Stankovciach

Osobnosti športu

Nie nadarmo sa hovorí, že pes je najlepší priateľ človeka. Sú to nadpriemerne inteligentné zvieratá a zároveň jediné tvory na svete, ktoré majú radšej svojho pána ako seba. Možno práve pre tieto skutočnosti si ich Dáška Mináriková vybrala za svojich „kolegov“.

Už počas dochádzky do základnej školy si ju pamätám ako s kamarátkou chodili na prechádzky so svojimi štvornohými priateľmi. Bolo mi hneď jasné, že ona to so psíkmi vie.

Odjakživa sa chcela venovať zvieratám. Ako stredoškôľka túžila študovať „veterínu“. No počas záverečných mesiacov v strednej škole si dala otázku: „Venovať sa naplno psom alebo sa sta-

rať o všetky druhy zvierat?“ Láska k psom ju však presvedčila, že kynológia je pre ňu správny smer.

Aktuálne sa **Dáša Mináriková** venuje športovej kynológii. Trénuje psov v zmysle medzinárodného skúšobného poriadku IPO, podľa ktorého sa psi cvičia v troch disciplínach - stopa, poslušnosť a obrana. Jej tvrdá práca sa odzrkadľuje v účasti a úspešnosti na súťažiach. Pre Dášu Minárikovú (31) je doteraz najväčším úspechom 30. miesto (zo 140 pretekárov) na **Majstrovstvách sveta** v americkej Philadelphii so sučkou s exotickým menom **Usha Barnero** v roku 2013. Veľmi pekné úspechy dosiahla aj na Majstrovstvách Slovenska a Čiech, trikrát sa umiestnila na druhom mieste.

V kynologickom klube okrem nej pôsobí aj **Martina Ružičková** z Chocholnej - Veľčíc a **Jozef Adamuščin** z Trenčianskych Stankoviec. Jozef Adamuščin sa do našej obce prisťahoval nielen kvôli svojej práci so psíkmi, ale aj kvôli priateľke Dáške. Jeho najväčším doterajším úspechom je zisk titulu **Majster sveta všetkých plemien FCI** v roku 2013 s nemeckým ovčiakom. Za posledných sedemnást rokov titul vždy vyhral **belgický ovčiak – „malinois“**.

Jozef Adamuščin sa tak so svojim nemeckým ovčiakom stal historicky prvým Majstrom sveta FCI zo Slovenska. O dva roky sa mu podarilo titul obhájiť. Bolo to v roku 2015, vo Švajčiarsku, no už s iným psíkom. Získať opäť **1. miesto** na Majstrovstvách sveta všetkých plemien sa v celej histórii majstrovstiev sveta FCI nikomu v tak krátkom čase nepodarilo a v jeho prípade dokonca s dvoma rôznymi psami.

Treba poďakovať a povzbudiť oboch ako aj celý **Kynologický klub** v našej obci, že takýmto pekným a úspešným spôsobom propagujú Slovensko a naše Trenčianske Stankovce po celom svete.

Monika Pevná

Tak, a máme to za sebou!

Folklór

Pýtate sa, že čo? No predsa každoročné výkonnostné previerky folkloristov. Aj pre nás amatérskych folkloristov bolo novinkou, že každý rok prebiehajú regionálne, krajské a celoslovenské súťaže speváckych súborov a skupín. Tento rok boli na rade previerky zo speváckych čísiel. Na regionálnej súťaži v Trenčianskej Turnej sa zúčastnili aj naši folkloristi a to veľmi úspešne.

V detskej kategórii sólových speváčok obsadila v silnej konkurencii veľmi pekné druhé miesto **Gabika Sedláčková**. V kategórii inštrumentalistov obsadil **Miško Červeňan** so svojou heligónkou prvé miesto a vybojoval si tak postup do krajského kola v Zemianskych Kostoľanoch. Tu bol tak isto veľmi úspešný a umiestnil sa v zlatom pásme t. j. na prvom mieste.

Dospelí obsadili v regionálnej súťaži v Trenčianskej Turnej tri kategórie a to súťaže mužských speváckych skupín, ženských speváckych skupín a súťaže ľudových hudieb. Naši muži získali zlaté pásmo a umiestnili sa tak na prvom mieste spolu s folklórnou skupinou Škrupinka, v ktorej účinkujú bývalí folkloristi z FS Družba a FS Trenčan.

Naše ženy si vyspievali tak isto zlaté pásmo, ale k tomu aj postup do krajského kola, ktoré sa konalo v Papradne. Tu vo veľmi silnej konkurencii získali strieborné pásmo, čo je fantastický úspech, keďže absolvovali len svoju druhú súťaž.

Muzikanti **FS Rozvadžan** si v regionálnom kole vybojovali suverénny postup a v krajskej súťaži sa umiestnili v zlatom pásme a len o vlások im ušiel postup do celoslovenského kola.

Veľmi pekné umiestnenie, zlaté pásmo a postup do krajského kola si vyspievali speváčky **Elena Gabrišová** a **Janka Bočáková**, ktoré súťažili v kategórii sólový spev. V krajskej súťaži v Papradne sa umiestnili tak isto v zlatom pásme a tak isto im len o vlások ušiel postup do celoslovenského kola.

Ďakujem všetkým účinkujúcim folkloristom, ako aj rodičom **Miška Červeňana** a **Gabiky Sedláčkovej** za vynikajúcu reprezentáciu nášho folklóru a celej obce v regionálnom i krajskom kole speváckych súborov a skupín. Svoju kvalitu obhájili pred renomovanými odbornými porotami, v ktorých boli pedagógovia spevu a profesionálni muzikanti.

Na záver by som si dovoľil zopakovať hodnotenie dlhoročného učiteľa hudobnej výchovy a vynikajúceho muzikanta **Ladislava Žiška**, ktorý hudobne sprevádzal naše sólistky. Súťaž hodnotil takto: „Pred rokmi som chodil na takéto súťaže ešte s Večernicou z Trenčianskej Turnej a za tú dobu, čo som sa prestal týmto súťažiam venovať, sa mimoriadne zdvihla úroveň všetkých interpretov. Som veľmi rád, že som sa mohol takejto prehliadky po rokoch zúčastniť“.

Vendelín Sedláček

Krčmy u nás - história Belovca

Z histórie obce

V našej obci je a aj v minulosti bolo viacero pohostinských zariadení a krčiem. Medzi najznámejšie, ktoré funguje doteraz, patrí určite Belovec v Malých Stankovciach. Budova Belovca je viacúčelová a okrem pohostinstva sú tam aj obchody. V minulosti bola v budove aj četnícka stanica, pošta, mliekareň a espresso. Už len tí najstarší si pamätajú históriu Belovca, preto ju chceme občanom pripomenúť v tomto článku. Informácie sme čerpali priamo zo spomienok vnučky bývalého majiteľa Belovca, pani Brigity Ľahkej rod. Benkovskej.

Dedko pani Brigity sa volal **Ján Adamať** a narodil sa v roku 1896 v Bošáci. Bol veľmi dobrý muzikant - trubkár a k tomu „kohútiar“ (nosil klobúk s kohútím brkom). Ako muzikant chodil po dedinách a tak sa zoznámil so svojou manželkou Máriou, ktorá pochádzala z Kostolnej. Po svadbe sa im narodila dcéra, dnes už nebohá pani Brigita staršia, ktorá bola ich jediným dieťaťom. Neskôr sa presťahovali do Malých Stankoviec. V tom čase bola na predaj krčma „**Brodek**“ a tak ju pán Adamať kúpil na splátky. Starší možno vedia, kde táto krčma stála a prečo sa tak volala. Dnes na tomto mieste stojí budova Obecného úradu. Asi po 6 až 7 rokoch sa pánovi Adamatovi podarilo Brodek splatiť. No pritrafila sa mu lepšia kúpa a tou bola budova – tzv. **Belovec**. Meno dostal po bývalom majiteľovi, **pánovi Belovskom**. Pani Brigita dnes už nevie, kto bol pán Belovský, lebo jej mama ho nikdy nespomínala a možno ho ani nepoznala. Podľa fotografie z roku 1935 bola Belovec dlhá budova, kde na konci mali kancelárie četníci (dnes je tam obchod farby-laky). Zvyšok boli maštale. Na fotografii z roku 1950 už vidieť obývaciu časť – 3 okná boli spálňa a obývacia (hostovská) izba, ďalšie okno a dvere boli pôvodný obchod. Ďalšie dve okná vedľa a dvere patrili krčme. Ako vidieť, veľa sa toho za tie roky nezmenilo. Z rozprávania pani Brigity Belovec vlastnil pán Adamať od roku 1930.

Pred Belovcom pri hlavnom vchode bola studňa „na koleso“. Bola to verejná studňa, teda pre každého občana. V Malých Stankovciach okrem tejto studne boli ešte dve – pred Hrušovských a pred Pelechých. Pred krčmou boli drevené „glandre“ na ktoré sa uväzovali kone, keď si gazdovia, „setláci“ alebo kočiši odskočili na osvieženie. Ale Belovec nebola len krčma. Bolo to pohostinstvo a to mala na starosť (na krku) **babka Adamaťová**. Pravdou však je, že mala slúžku – pomocnicu. Ved' boli role, záhrady, v chlieve 3-4 prasatá, husi, kačice a nerátané sliepky a kurence. To znamená, že keď niekto prišiel do krčmy, tak si mohol (ak chcel) aj zajesť. Okrem takýchto

príležitostných hostí mala babka Adamaťová - „hostošov“. Asi málo kto vie, čo to znamená. Boli to stáli stravníci – četníci, notár, podnotár, rektor. Pravidelne sa stravovali a na konci mesiaca platili. Stravovali sa v hostovskej izbe, v ktorej bola keramická pec a kryštálový luster. Dnes je tam sklad piva. A babka Adamaťová vraj varila vynikajúco – kura na pe-ne, zaprávaná tel'acia hrud', holuby na divoko, bravčové dusené ľadvinky, ťahaná štrúdlá, ovocné knedle (grule).

Postupom času pán Adamať začal maštale prerábať. Dcéra dorastala a tak jej tam urobil byt. Na tie roky (1950 – 1951) až prepychový. Spálňa, obývačka, kuchyňa, špajza, tečúca voda. Pani Brigita mladšia tam však s rodičmi nebývala, ale bývala „na starom“ s dedkom a babkou. Neskôr otvorili poštu a tam ako 12-ročná chodila s tržbou z obchodu. V 50. rokoch obec zasiahla veľká povodeň a v Stankovciach žije už len málo ľudí, čo si na to pamätajú. Belovec bol vytopený úplne a nielen on, ale celá dedina. Dokonca vo Veľkých Stankovciach bola aj jedna obeť. Pán Adamať sa nevzdával a začal odznovu. Belovec opravil, zariadil a ono to funguje dodnes.

Pani Brigitte zostalo ešte veľa spomienok na Belovec – zabíjačky, muziky, krvavé bitky, kolkáreň, stará ľadovňa, atď., ale o tom zas inokedy. Belovec v tom stave, ako ho poznáme, už dosluhuje, lepšie povedané presluhuje a za ním vyrastá nový. A kedy bude daný do prevádzky? Podľa vyjadrenia majiteľov bude nová budova dávaná do prevádzky na etapy a ako prvé budú otvorené potraviny. A vraj by to malo byť už v tomto roku.

Štefan Šmatlák

Na obrázku Ján Adamať

„Hroták“

Príbeh

Z rozprávania nášho otca viem o príbehu, ktorý bol možno nevšedný, možno vymyslený, možno predvídavý, no hlavne som ho ako malý chalan „žral“ plnými dúškami. A to, že som fandil futbalu od prvých vlastných krokov, to ku mojím živým predstavám o príbehu len napomáhalo.

Bolo to v čase po skončení druhej svetovej vojny, po prelome moci v našom oslobodenom Československu, keď mladí chlapci začali vo veľkom a plnými dúškami užívať slobodu a s tým súvisiace možnosti na využitie voľného času. Nebolo mobilov, nebolo počítačov, ba v tom čase ani televízorov a chalani, okrem toho, že kde tu a tam nachádzali zostatky rôznych vojenských techník a cvičili sa v rybolove, zápasení, užívali si prvé mopedy či skúšali premiérové „cigarette“, kopali čím ďalej, viac a viac do guľatej „mičudy“. Či už to bolo na rôznych sigótkach či lúkach, trepali nohami do toho čuda a strieľali prvé góly. S ušami na rádiách počúvali veľké ligové futbalové „šlágre“, či nebodaj medzištátne zápasy. Mená ako Pepík Bican, Franta Plánička, či kniha o Klapzubovej jedenástke boli hitom tej doby. A aby to neostalo iba pri bezmenných „mačoch“, otcovia a dedovia vycítili možnosť chlapcom naordinovať trochu systému a „móresu“ v hre zvanej futbal. Ako to tak býva, nie každý mal vlohy na všetko. Jeden bol lepší brankár, druhý tvrdý obranca, tretí šikovný útočník. No byť „hroták“ či nebodaj

„bombardér“, to už bolo čosi a aj záujem dievčienec bol o takéto typy jednoznačne väčší.

Tak sa robil výber aj do dorasteneckého mužstva Rozvádz. V jednej „pajte“, v ktorej akurát nebolo uskladnené seno, sa to všetko uskutočnilo. Na starosť si ho zobral jeden z otcov a spolu s jeho otcom, teda dedom, urobili výber vhodných typov do základnej zostavy. Chýbal už len „hroták“... Napätie rástlo a prítomní sa nevedeli zhodnúť. Rozhodol najstarší dedo: **„Šarvanci, tam v kúte mám takú riadne statnú, no už skoro spráchnivenú drevenú hradu. Budete do nej kopat' plnou silou a kto bude mať ranu s najhlbším výtlkom v nej, ten bude „hroták“!**

No kopali chlapci, jeden za druhým. Až prišiel na radu Vlado, kamarát nášho otca, ktorý s celou silou šmaril do drevenej hradu. A...? No, jasný víťaz! Najhlbší kop do hmoty práchnivého dreva! Slávnostne vyneseny „bombardér“ na pleciah kamarátov si užíval pár dní slávy.

Príbeh však zostal a ja som mal možnosť po viac ako 55 rokoch, už ako jeden z usporiadateľov spomienky na založenie futbalu v našej obci, pozrieť tomuto hrdému futbalovému strelcovi do očí a potriať si s ním ruku. A z úcty k šedinám si aj trošku, popod nos zanôtiť spoločne s ostatnými: „...aj tak sme stále frajeri, stále tí istí frajeri...“

Dušan Pevný

... ten tenký

Mladé talenty

Každý nejako začínal. Niektoré od veku škôlkara, niektoré ako malý žiačik, niektoré v čase začínajúcej puberty. No každý, kto začal a dokázal prekonať sám seba, je príkladom pre ďalších.

Aj chalan, ktorého vám chceme predstaviť v tomto čísle dokázal, že nikdy nie je neskoro začať. Ide o vôľu a chuť niečo dosiahnuť. Trénovať začal na základnej škole, keď mal 15 rokov - niekedy v roku 2009. K svojej športovej láske sa dostal prostredníctvom kamaráta zo školy, ktorý chodil cvičiť do mini telocvične v budove Obecného úradu. Prvé tréningy boli náročné a veľa ľudí sa mu dokonca smialo a prezývali ho „ten tenký“.

Dnes **Juraj Gavenda**, chalan, o ktorom je reč, hovorí: „Pre mňa bol každý jeden účastník tréningov vzor a chcel som vyzeráť ako on, ba stále lepšie a lepšie“. Doma na internete si čítal rôzne články na tému fitness športu, kulturistiky a poctivo trénoval. Čas plynul, prichádzali prvé zlepšenia, prvé výsledky. Začal študovať na Žilinskej univerzite, nie však fakultu telesnej výchovy, ale stavebnú fakultu. Zoznamoval sa s novým

prostredím, školou, bývaním, novým fitness centrom. Tu sa „zapísal“ do „žilinskej fitness komunity“ a spolu s týmito novými vnemami prišli prvé myšlienky o účasti na súťažiach. V tom čase ho začali zaujímať skôr silové športy ako kulturistika. Zúčastnil sa „strongman“ súťaže **Pretorian**, kde zvíťazil.

To ho ešte viac motivovalo, a tak sa rozhodol urobiť si všetky potrebné kvalifikácie, aby mohol robiť osobného trénera. Chvilu na to dostal možnosť pracovať v jednom prestížnom fitness centre v Žiline. Konali sa tam aj majstrovstvá Žilinskej univerzity (kde stále študuje) v silovom trojboji. Vybojoval zlatú medailu v tzv. mŕtvom ťahu. Po týchto súťažiach oslovil človeka s bohatými skúsenosťami a podľa slov Juraja Gavendu: „...pre mňa jedného z najlepších slovenských kulturistov - **Tomáša Tabačiara**“, s prosbou, aby ho pripravil na prvú veľkú súťaž

v kulturistike. Juraj ďalej dodáva: „Tomáš je nesmierne zdatný a skúsený športovec, ale v prvom rade skvelý človek. Trénujeme spolu, dáva mi tie najcennejšie rady“.

Výsledky pod jeho odborným vedením hovoria za všetko. „Už som si prešiel všeličím v tomto športe a paradoxne som ešte len úplne na začiatku, je to beh na hrozne dlhú trať a zvíťazí len ten, kto to nevzdá“, dodáva na záver nášho rozhovoru ďalší z radu talentovaných mladých ľudí našej obce Juraj Gavenda.

Dominika Mojžišová

Pre radosť, krásu, úžitok

Spoločenské organizácie

Pokračujeme v sérii článkov o spoločenských organizáciách v našej obci. Jednou z množstva aktívnych a veľmi úspešne propagujúcich obec v širokom povedomí okolia a nielen slovenského, ale aj v zahraničí je - Slovenský zväz chovateľov - základná organizácia Trenčianske Stankovce. Ponúkame vám prezentáciu ich aktivít spracovanú vedením tejto organizácie a redigovanú redakciou novín HLAS.

Chov čistokrvných zvierat v Trenčianskych Stankovciach je na organizovanej úrovni od roku 1964. V roku 1966 sa konala prvá chovateľská výstava, na ktorej bolo vystavených 180 zvierat. Postupom času naberali chovatelia v Stankovciach skúsenosti a začali brať svojho koníčka oveľa vážnejšie. V tom čase začali premýšľať o vlastných priestoroch.

Po prvom nevydarenom pokuse s opravou pôvodného kultúrneho domu sa pustili do rekonštrukčných prác na **starej budove evanjellickej školy**, ktorá v časoch bývalého zriadenia bola poskytnutá štátnou mocou organizácii chovateľov. Postupom času vybudovali priestory vhodné na schôdzovú činnosť, ale aj na kultúrne podujatia s chovateľstvom spojené. Zároveň sa s chuťou pustili do výstavby výstavnej haly v areály bývalej cirkevnej školy, ktorá bola dokončená za päť rokov. V týchto časoch rezonovala medzi chovateľmi i v širokom živote obce najmä organizačná schopnosť ústrednej postavy chovateľov pána **Rudolfa Mojžiša**.

Ešte pred dokončením haly, v roku 1982, sa konala jedna z najväčších výstav, na ktorej bolo vystavených 1650 zvierat. V čase dokončenia výstavby haly, v roku 1984 sa konala v Trenčianskych Stankovciach **Okresná výstava chovateľov**, ktorá sa tu koná dodnes pod názvom **Trenčianska oblasťná**. Počty i kvalita vystavovaných zvierat boli v minulých rokoch rôzne. Po miernom poklese počtu vystavovaných zvierat v 90 - tých rokoch začína v súčasnosti mať chov čistokrvnej hydiny, králikov, holubov, ako aj iných domácich zvierat opäť

veľký význam. To sa prejavuje na stúpajúcej kvalite vystavovaných zvierat.

Medzi našich najúspešnejších chovateľov, ktorých zvieratá v posledných rokoch žnú úspechy na výstavách patria Buček Ján, Repka Roman, Vachánek Dušan, Urbánek Jozef, Urbánková Anka. Ďalšími chovateľmi, ktorých stretneme na každej chovateľskej akcii patria - Hladký Rudolf, Janiš Jozef, Mojžiš Jozef, Vachánková Mária, Klátiková Simona, Košút Miroslav, Beňovič Pavol a Žuffa Roman. Veľkými úspechmi je reprezentácia našej základnej organizácie na celoštátnych a medzinárodných výstavách, akými boli európske výstavy v Brne, Prahe, Walese, Lipsku, Nitre.

Členovia stankovskej organizácie zastávajú významné funkcie v rámci Slovenského zväzu chovateľov, ale i funkcie v medzinárodných chovateľských štruktúrach. Konateľ našej základnej organizácie **Žuffa Peter** je medzinárodným arbitrom - hodnotiteľom hydiny s certifikátom **„Posudzovateľ hydiny EE“** a zástupcom slovenského, ale i českého zväzu chovateľov v **Európskom chovateľskom zväze** (Entente Européenne) a členom **Európskej štandardnej komisie pre hydinu**.

Chovateľská organizácia v Trenčianskych Stankovciach udržiava chovateľskú družbu zo základnou organizáciou Českého svazu chovateľů v **Kunoviciach**. Táto družba však nie je len družbou organizácií, ale je obohatená veľkými osobnými priateľstvami medzi jednotlivými chovateľmi. V roku 2015 toto priateľstvo dosiahlo 37. výročie, čo je už v podstate druhá generácia chovateľov.

Prezentáciou a porovnaním výsledkov chovateľského umenia je však výstava zvierat, ktorú organizujú vždy v posledný októbrový víkend každý rok. Na tejto výstave prezentujú svoje odchovy vystavovatelia z Trenčianskeho regiónu, ale už po dlhé roky i chovatelia z iných regiónov Slovenska a zahraničia. Najväčšou bola výstava k **50. výročiu** založenia organizácie, ktorú zorganizovali v roku 2014. Na tejto výstave sa prezentovali vystavovatelia nielen zo Slovenska, ale aj z Českej republiky, Poľska, Rumunska.

Činnosť základnej organizácie SZCH a jej členov je nabitá počas celého roku. Rok chovateľa začína pre každého zabezpečením si správneho plemenného materiálu v dostatočnom predstihu a prípravou na rozmnožovaciu sezónu. A o tom i o úspechoch členov organizácie, o podpore mladých chovateľov či organizovaní odborných diskusií na tému chovateľstva sa dozvedia čitatelia v budúcich čísloch našich novín.

spracovala redakčná rada a Tomáš Sliva

Tenisový turnaj

V našej obci sa uskutoční už 10. ročník tenisového turnaja amatérskych nadšencov. Ako sme sa dozvedeli od usporiadateľov, turnaj sa koná pod záštitou starostu obce JUDr. Martina Markecha.

Tenisový klub Trenčianske Stankovce spolu s pracovníkmi Obecného úradu pozýva všetkých tenistov i nadšencov tenisu do areálu Základnej školy Jána Lipského, kde sa na miestnom antukovom tenisovom dvorci **25. júna 2016 (sobota)** uskutoční tento tradičný turnaj. Začiatok je o 07:30 hod.

Prihlasovanie účastníkov je na mieste konania. Organizačný výbor pripravil pre účinkujúcich i divákov občerstvenie. Štartovný prihlasovací poplatok je 3,- Eurá na osobu. Príďte povzbudiť všetkých účastníkov turnaja.

Tibor Tanáč

Nesedia so založenými rukami

Po veľmi dlhej dobe sa v našej obci rozhybalo podhubie mladých ľudí, ktorí majú záujem niečo skúsiť, niečo usporiadať, niečím sa prezentovať. Nesedia doma so založenými rukami a už niekoľko mesiacov pripravujú akciu pre mladých (aj starších) v našej obci, no zároveň i pre široké okolie Stankoviec.

O čo ide? Zorganizujú kvalitný letný žúr. Rozhodli sa pozvať známeho slovenského rapera menom **EGO & NERIEŠ** do veľkej sály Spoločenského domu - **4. augusta 2016**. Hlasivky prítomných divákov budú svojím majstrovstvom podporovať DJ-Dee.L a JORDY RAY (Fashion Sound).

Organizátori veria, že známy slovenský rapper EGO i ostatní hostia sa postarajú o nezabudnuteľný zážitok. Mládež, ale aj ostatní, môžete si prísť vykríčať svoje hlasivky. Vstup je od 15 rokov, klasický lístok stojí 9 Eur, VIP lístok 13 Eur.

Monika Pevná

Kalendár podujatí

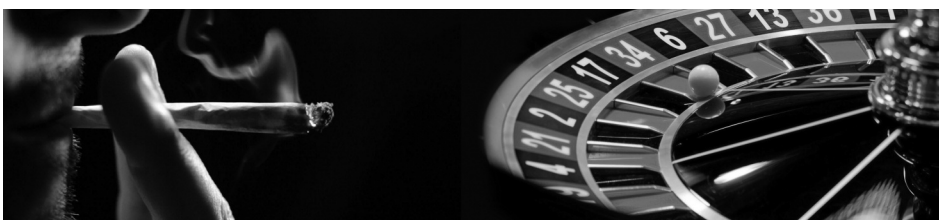
Drogy a mládež

Čo je vlastne droga? Musíme pod tým chápať niečo, čo štát pokladá za trestné a nelegálne? Myslím, že sú drogy všade navôkol bez ohľadu na to, či sú povolené alebo nie.

Ako často vidíme po stoloch cigaretové výrobky, ktoré z nás robia legálne závislých ľudí na nikotíne? Ako je možné, že neploetí ľudia majú v dnešnom prešpekulovanom svete prístup k veciam, ktoré sú zakázané používať, ale jedným telefonátom si zaručia zábavu. Vraj uľahčenie života mladým... No ale prečo rastie tak veľké množstvo závislých mladých ľudí na drogách, ktorí sú poväčšine odsúdení sami na seba a pomoc prichádza až v krajnom prípade? Málokto má záujem pomôcť niekomu inému. Sám má totiž problém s časom, ktorý je tak rýchly a uponáhľaný, že skôr, než sa stihneme naraňajkovať, už večeráme. Byť závislý a prepadnúť najnovším novinkám a trendom, aké práve sú... A pokiaľ chceme v dnešnej dobe niečo znamenať, musíme ich mať vo svojom šatníku či taške.

Automaty, ktoré si ľudia získajú už po prvom - samozrejme vyhranom kole, aby človek nemal pochybnosti, ale automaticky vedel - áno vyhrám opäť, sú asi najsilnejšou závislosťou, aká je na dennom poriadku. Človek, ktorý tomu podľahne, prestane mať prehľad o čase, prestane sa venovať tomu, čo ho baví, príde o svoje záujmy a vzťah ku priateľom.

Drogová závislosť je silná najmä u mladých ľudí, ktorí si to samozrejme vo viacerých štádiách nepriznajú. Bolo by smiešne predsa od niekoho počuť - som závislý od sociálnej siete. Priznať sa, že som závislý na drogách či automatoch teda rozhodne vyžaduje viac času.

Páli nás

Mládež prestáva mať záujem o reálny svet. Myslí si, že je príliš nezáživný a dospelí nás svojimi slovami skôr utvrdia, ako nám ho vyvrátia: „Za našich čias toto nebolo...“ Možno aj my, mladí, potrebujeme len správny smer, aby sme sa nebáli toho, kto sme, aby sme sa báli lakomstva a nebáli úsmevu každý deň, aby sme pre svojich priateľov mali vždy po ruke vreckovku pre každú ranu, „Lekárničku“, pretože nech už sú čímkolvek ovplyvňovaní a závislí, sme tu my a spoločne sa predsa vždy dá dokázať nemožné. Preto netreba čakať celý týždeň, na piatok celý rok, na šancu a celý život na šťastie. Stačí byť hrdým na samého seba, nepodľahnúť veciam, ktorými sme neustále ovplyvňovaní už dnes.

Dominika Mojžišová

Ženbychtivý pastier sviň

História nám prináša veľa zaujímavých príhod. Z archívov sa dá vytiahnuť zaujímavý príbeh, niekedy aj úsmevný. Zopár takýchto sa podarilo nášmu kolegovi nájsť. Postupne Vám ich ponúkame. Tu je jeden z nich.

V Sedličnej pri Trenčíne sa prihodil jeden zvláštny prípad. Oženil sa tam pastier sviň a vzal si za ženu osobu, ktorej muž bol v tureckom zajatí. Neskôr sa vrátil a žena sa k nemu pripojila. Takto bol pastier sviň o manželské radosti veľkým šmahom a netušene pripravený, no chcel sa opäť ženiť. Tu bola dobrá rada vzácna. Túto kuriozitu nám rozpráva protokol z **25. júla 1669** takto:

V tom roku bol podaný list zemanov z obce **Sedličná**, ktorí sa prihovárali v prospech pastiera sviň, ktorý ako vdovec pojal za manželku takú ženu, ktorá mala v tureckom zajatí živého muža. Keď sa vrátil, žena bola odňatá pastierovi sviň a tak si ten chcel pojať inú za manželku. Obsah listu seniorátu bol nasledovný:

„Adm. Rev. Et Cl. Dne Pater in Chrieto nobis honorande. Saludem etc. Istá vec nás priviedla k tomu, že musíme teraz zastať sa nášho sluhu dedinského, ktorému sa stalo, že v tom roku, čo sa k nám do služby dostal, prišiel z Beluše. Bol u nás tri týždne a vo štvrtom týždni mu zomrela žena. Stal sa vdovcom, teda slobodným mužom. Pojal si teda za novú manželku ženu iného sluhu nášho, ktorý pred rabovaním Turkov v našej dedine poctivo slúžil. No bol pohanmi zajatý a odvedený. Pán Boh ho vyslobodil z pohanského väzenia, takže sa vrátil domov. Ženu svoju požiadal, aby zanechala starého (pastiera sviň), k nemu mladému sa vrátila a toho vo vdovstve zanechala. Tento istý vdovec by sa zasa rád oženil, no nevie ako. Za nami chodí, aby sme mu pomohli. Tak sme aj nášho pána farára skrz tejto veci vyhľadali, no jeho ctihosť rozhodnutie

nechce na seba zobrať, aby ho opäť sobášil, bez rozhodnutia biskupskej komisie či seniorátu. Je mu (pastierovi) dosť zle bez ženy, lebo sám sebe nevie dať rady. Preto vás prosíme úslužne, že tá, s ktorou sa bol v Beckove sobášil, vrátila sa k prvému mužovi. Pre túto príčinu vás prosíme a žiadame, aby ráčili toto všetko biskupovi vysvetliť a potom pastierovi zo samoty pomôcť. Odpoveď istú očakávame a v tom sa moc na Pána Boha spoľehame a porúčame. **Datum in Sedlicna die 25. juli Ao. 1669. Ad. Rev. D. Servitores et Amici paratissimi, Judex et universi Nobiles possessionis Sedlicna.**

Na toto dal duchovný súd rozhodnú odpoveď: „Toto rozhodnutie celkom odvrhujeme od našej komisie, keďže ten človek aj našim stavom, aj domácim farárom opovrhol. Vzal si za ženu takú, o ktorej vedel, že má živého muža, tak sa vedome cudzoložstvom poškvrnil. Svedomie nám nekáže, aby sme takému cudzoložníkovi, ktorého kauza najprv pred civilným súdom vybavená mala byť, opäť povolili manželstvo a sobáš s inou ženou, lebo tak by sa bigamii napomáhala – lebo mal by dve sobášne ženy. Nech sa teda páni zemanovia vyvarujú, aby v tomto rozhodnutí dali a sami seba do niečoho nezaplietli, ale nech vec oznámia pánovi podžupanovi. Jeho urodzenosť bude vedieť, čo v takomto prípade podľa krajinských práv urobiť sa dá.“

Čo sa s tým ženbychtivým pastierom sviň stalo, nepoznáme. Toho času už stáleho evanjelického farára nebolo, len sa tu zdržovali z iných fár vyhnaní kazatelia u tamojších zemanov a tak

Z archívu

je dosť možné, že takýto kňaz pastiera opäť zosobášil. Nemôžeme nevysloviť toto podozrenie, že keď tomu pastierovi, človeku už starému, zákonná žena zomrela a on pasúc zemianske svine, deň čo deň sa po poli zarážať musel. Doma mu nemal kto uvariť, kedy-tedy šaty opraviť a obšit. Na radu zemanov si nahovoril na polo odovdelú pastierku, ktorej muž žil v tureckom zajatí. A aj na radu istých zemanov, ktorí o tom vedieť mohli, že sa niektorý vyhnaný kňaz v Beckove zdržuje, tak sa vystrojil k sobášu. Keď sa ale zajatý pastier vrátil a žena s radostou k nemu ako mladšiemu sa vrátila, už si zemanovia sedličianski netrúfali sami vec na pravú kolaj priviesť, ale hľadali pomoc u seniora a biskupa. Vrchnosť dozaista pre bigamiu potrestala starého pastiera i nepríslušne s ním zosobášenú ženu, no zemanovia sa nejako vylízali a bez trestu obišli.

Štefan Šmatlák

Zdroj: - z pozostalosti štúrovca **Pavla Čendekoviča**, ktorý sa venoval aj výpisom z archívnych súdnych spisov - preklad zo stredovekej slovenčiny **Štefan Šmatlák** a redakčná rada **HLASU**

Na vlastnej koži

Letom - svetom

Málokedy človek verí niektorým veciam, kým ich sám nezažije. Niekde, kde ste ďaleko od domova a myslíte si, že svet okolo je fajn a vám či nám sa nemôže nič stať. Alebo, že to, čo sa píše v médiách o hrozbách a útokoch teroristov sa nás akosi netýka. Kým to nezažijete, neveríte, že sa to aj nám či vám môže prihodiť.

A tak sa stalo mne a mojím trom kamarátom od nás z obce, že sme na vlastnej koži pocítili, čo to je byť vystrašení teroristickým útokom. Nešlo o nič menej či viac, ako zažiť evakuáciu z ohrozenej oblasti po bombových vyhrážkach.

Vybrali sme sa letecky na futbal do **Manchesteru**, aby sme na vlastné oči videli posledné ligové kolo medzi miestnym **United** a nováčikom z **Bournemouthu**. Na záverečné kolo anglickej ligy chodím pravidelne, aby som si predĺžil členstvo v klube a s tým spojené výhody.

Všetci sme sa tešili na začiatok zápasu, pozerali rozvíčku hráčov a v pokoji sme sedeli na svojich miestach. Počasie nádherné, slnečné. Asi 15 minút pred výkopom sa pobrali hráči do kabín. Hovorím si - bežný rituál, len sa akosi ponáhľali. Na tribúne za bránkou, vedľa tunela pre hráčov (**Stretford End**) sa zrazu začali trúsiť diváci do útrobov štadióna **Old Trafford**. Myslel som si, idú protestovať s nejakou choreografiou voči nepopulárnemu trénerovi. Táto tribúna bola vždy hovorcom diváckej mienky voči čomukoľvek.

No chvíľku na to sa ozval z rozhlasu šifrovací kód s výzvou, aby sme okamžite opustili štadión a počkali cca kilometer od neho na ďalšie pokyny. To už nás vyzývali „*stewardi*“ v žltých oblekoch, aby sme ihneď odišli. Nevedel som čo sa deje, moji kamaráti sedeli na inom mieste ako ja a vôbec netušili o čo ide, len sedeli na svojich miestach a nik ich nevyzýval.

Prišlo prvé spresnenie. Našiel sa skrytý balíček v toaletách na tribúne, kde som mal miesto aj ja. Ďalší pokyn bol, že zápas sa odkladá o 45 minút. Neveriacky som čakal na svo-

jom mieste a snažil sa cez internet dozvedieť, čo sa deje. Komplet „*padla*“ počítačová sieť, nešlo proste nič zistiť. Odchádzal som do útrobov tribúny **Sir Alex Ferguson Stand** takmer posledný. Sám som sa čudoval s akým pokojom. Všetci si niekto robí srandu... To nemôže byť pravda... No keď som zbadal, ako disciplinovane a v pokoji sa pohybovalo viac ako 75.000 divákov a jedným prúdom sa valilo cez rieku na druhú stranu od štadióna, nebolo mi všetko jedno.

Čo je s mojimi kamarátmi, kde sú, nejdú telefóny, nevedia reč, kde ich najdem, je to pravda, budeme ešte vidieť futbal, ...? Tisíc otázok mi chodilo po rozume. Ved' to je takmer jeden a pol

a pol násobok obyvateľov celého Trenčína... Nikto nereptal, aj keď si isto uľavil ne jeden fanúšik, len v tichu sa riava ľudskej masy valila preč od štadióna. A v očiach otázky. Je to možné?

Po niekoľkých nekonečných minútach naskočili signály do telefónnych sietí, našiel som kamarátov, tiež sme si uľavili, no miesila sa v nás najmä spokojnosť, že sa nikomu nič nestalo. Nikoho neušliapali, nikto sa nezranil, sme celí a najmä sme boli radi, že vidíme jeden druhého. Trpkosť nad nevideným zápasom vystriedala myšlienka, že sme v poriadku a na ceste k hotelu.

V meste sme sa dozvedeli o riadenom výbuchu na jednom zo sociálnych zariadení, očití svedkovia videli aj dym z útrobov štadióna. Či už bola neskoršia informácia o zneškodnení podozrivého balíčka na toalete ako atrapy bomby pravdivá alebo nie, nechám na hľadačov konšpirácií. Boli sme si vedomí toho, že ľudské životy sú ďaleko viac ako akákoľvek udalosť, ktorú sme mali navštíviť. A keby aj zariadenie bolo funkčné, nikto už nepovie pravdu, ako to vlastne bolo. Na druhý deň sme sadli do lietadla a odleteli domov.

V hlavách sme mali film, že čo, keby a ako sa stalo. No podstata je jedna jediná - kam tento svet ide, ak sa tisíce pokojných návštevníkov podujatí majú strachovať o svoj vlastný život v mieste, kde sa má rozdávať radosť a energia. Pocítili sme „*pach*“ neuveriteľnej blízkosti životunebezpečného konania, o ktorom som si aj ja myslel, že to sa mi nemôže stať. Zážitok z **Old Trafford** si budem aj pre toto navždy pamätať.

Dušan Pevný

BOMB TERROR AT OLD TRAFFORD

RED ALERT: Players leave pitch as bomb squad moves in

MANCHESTER United's clash with Bournemouth was scrapped minutes before kick-off yesterday after a fan reported a bomb in a toilet. More than 75,000 people were evacuated and experts carried out a controlled explosion. Full story: Pages 4-5

Redakcia HLAS

Texty sú zverejnené v pôvodnej verzii autorov bez úprav.

Podnety občanov možno zasielať na e-mailovú adresu: hlas.stankovce@gmail.com.

Noviny pripravili: Ing. Martin Jurčo, Gabriel Kadák, Bc. Monika Pevná, Ing. Jozef Kadák, Bc. Lenka Ďurišová, Bc. Radovan Siva, Dušan Pevný, Ing. Štefan Šmatlák, Tomáš Sliva, Slavo Tomík, Ing. Vendelín Sedláček, Dominika Mojžišová, Mgr. Vlasta Pevná - korektúry.

Grafická úprava: Jano Kukučka, Tlač: Tising, spol. s r. o., Odborárska 3, 915 01 Nové Mesto nad Váhom. Náklad: 1000 ks. Periodicita vydania: 6x ročne. Zapísané v Zozname periodickej tlače Ministerstva kultúry SR pod číslom: MK – EV 5100/15.

Vydavateľ: Dušan Pevný, Rozvadze 501, 913 11 Trenčianske Stankovce

